

ת"פ (רמלה) 51667-01-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51667-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אייל כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני

ב"כ המאשימה

ב"כ הנאשם עו"ד איתי שוחט

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין תקיפותיו את בת זוגו.

הסדר הטיעון ותמצית קורות ההליך

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר.

2. כתב האישום בו הודה הנאשם אוחז שלשה אישומים. על פי האמור בו, במועד הרלבנטי התגורר הנאשם עם בת זוגו (להלן: "המתלוננת") בביתם שברמלה.

באישום הראשון צוין כי ביום 22.1.21 בשעה 14:00 לערך, התפתח בין השניים וויכוח על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת מצויה בקשר עם גברים אחרים. אגב האמור סטר הנאשם למתלוננת וזו סטרה לו בתגובה. הנאשם נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת ודרש כי "תפתח" אותו לעיונו. אגב נסיון המתלוננת ליטול את הטלפון מידי, אחז הנאשם בידה הימנית וסובב אותה. המתלוננת סטרה לנאשם בתגובה. בהמשך אחז בידו האחת בגרונה של המתלוננת ובידו האחרת דחף אותה לעבר מיטה. לאחר שנפלה על המיטה חנק אותה הנאשם וזו בתגובה הכניסה את אצבעה לעינו. בשלב זה נכנסה אם המתלוננת לחדר והרחיקה את הנאשם ממנה.

לאחר האמור, אמר הנאשם כי בכוונתו להשליך את הטלפון הנייד מחלון הבית. בעת שהמתלוננת אחזה בשרוול מעילו על מנת למנוע זאת, דחף אותה הנאשם לעבר מתקן כביסה וזו נפלה עליו. הנאשם השליך את הטלפון מן החלון ולאחר מכן יצא מן הבית ונטל אותו עימו.

באישום השני צוין כי ביום 26.10.20 בשעה 6:00 לערך, בחדר השינה שבביתם, התפתח וויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו בעט הנאשם בביטנה. כתוצאה מתקיפה זו נגרמה למתלוננת חבלה בדמות שטף דם.

באישום השלישי צוין כי במהלך ינואר 2020, במועד שאינו ידוע במדויק, בשעת צהריים, התפתח וויכוח בין השניים בסלון ביתם, במהלכו אחז הנאשם בשתי ידיו בגרונה של המתלוננת. באותן נסיבות אחזה אם המתלוננת בחולצתו של הנאשם והרחיקה אותו מביתה.

לאור האמור הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, לפי סעי' 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (אישום 2) ובתקיפה סתם- בן זוג, לפי סעי' 380 + 382(ב) לחוק (אישומים 1 ו-3).

תמצית קורות הליך ותסקירי שירות המבחן

3. לאחר מספר דיונים מקדמיים וכפירת הנאשם במיוחס לו, הוצג הסדר הטיעון במועד שנקבע לשמיעת הראיות. הנאשם נשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.

מן התסקיר הראשון (מיום 2.3.23) עלה בין היתר, כי הנאשם רווק אשר עלה ארצה בילדותו, כי הוא מתגורר עם המתלוננת ובנם הפעוט בבית אימה ומועסק בתחום הבנייה מזה שנים רבות. בעת ביצוע העבירות עבד ברכבת ישראל. לדבריו בדעת בני הזוג להינשא לאחר שיעבור הליך גיור. הנאשם שלל קיומה של אלימות בין השניים בהווה ועם זאת כי היו בעבר מצבי מתח על רקע קנאה, קשיי אמון הדדיים ואלימות מילולית הדדית. הנאשם הורחק מן המתלוננת למשך 7 חודשים (- במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה) ובחלוף כשנה שבו השניים להתגורר יחד.

הנאשם, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע העבירות מושא כתב האישום, הביע אמפתיה כלפי המתלוננת והכיר בבעייתיות העולה מהתנהלותו האלימה. עוד הודה בפני קצינת המבחן בכך שהוא צורך קנאביס אחת לשבוע ועם זאת שלל צורך טיפולי שכן הוא מסוגל לדבריו להפסיק שימוש זה בכוחות עצמו. בבדיקות שתן נמצאו שרידי סם. בד בבד טען הנאשם כי מאז המפגש עם השירות הוא חדל לצרוך סמים.

4. משיחה עם המתלוננת עלה כי הקשר הזוגי בין השניים תקין על אף שלשניהם קשיים בוויסות תגובותיהם במצבי דחק. בעבר חוו קונפליקטים חוזרים על רקע קנאה הדדית ועוד. את העבירות מושא האישום תיארה כחריגות להתנהלות הנאשם. לדבריה השניים משקיעים מאמצים בשיקום הקשר הזוגי. המתלוננת אישרה כי הנאשם צורך קנאביס אך שללה בעייתיות או פגיעה בתפקודו

בשל כך.

5. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מציב גבול כלפי הנאשם. חל שיפור ביחסי השניים ועם זאת המתלוננת נוטה לגונן על הנאשם ולצמצם מחומרת מצבו בתחום האלימות. במצבי קונפליקט הנאשם עלול לחוות חוסר אונים ולהגיב באופן תוקפני. מסקנת השירות היא כי בהעדר מענה טיפולי בתחום מניעת האלימות במשפחה, קיים סיכון להישנות עבירות. לאור נכונות הנאשם להשתלב בטיפול, המליץ השירות על דחיית מועד.

6. לאחר דחיית מועד דיון בהסכמת הצדדים, הוגש **תסקיר שני** (מיום 18.6.23). מתסקיר זה עלה בין היתר כי הנאשם השתלב בטיפול במרכז לשלום המשפחה, נטל אחריות על מעשיו וביקש להמשיך בטיפול. עם זאת, הנאשם המשיך בצריכת קנאביס, לדבריו בשל כאבים הנובעים מבעיות אורתופדיות, וממאן לטיפול בתחום הסמים. לאור האמור ובשים לב לכך כי הימנעות מצריכת סמים (למעט צריכת קנאביס בהיתר רפואי) היא תנאי סף להשתלבות בטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית- שיקומית.

7. בדיון מיום 27.6.23 עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים חלף טיעון לעונש. לדבריו הנאשם צרך קנאביס אך ורק בשל כאב הנובע מפגומות בברכיו, מושא עבודתו משך השנים וכי טרם עלה בידו לקבל היתר רפואי לצריכת קנאביס. הפסקת הטיפול ע"י שירות המבחן נבעה רק בשל השימוש בקנאביס ואילו הנאשם מתחייב להפסיק שימוש זה ומבקש הזדמנות נוספת למיצוי הליך שיקומי. הנאשם חזר על בקשה זו במילותיו שלו, בצינו בין היתר כי הוא מבקש את עזרת בית המשפט בקבלת טיפול. המאשימה התנגדה לבקשת ההגנה בהטילה ספק בכנות דברי הנאשם. בד בבד ציינה כי עתירתה היא להשתתף מאסר בפועל.

8. לאחר האמור פנתה המתלוננת בדברים ומסרה כי לשניים בן כבן שלוש שנים וכי עתיד בקרוב להיוולד ילד נוסף. היחסים בין השניים תקינים כיום. הנאשם צורך קנאביס רק בשל בעייתו הרפואית ואין הוא עושה זאת בביתם. לדבריה אין היא חוששת מן הנאשם, ובקשתה היא כי הוא לא יישלח למאסר, למען המשפחה כולה.

בתום הדיון מצאתי לפנים משורת הדין ועל אף התנגדות המאשימה, ליתן לנאשם הזדמנות נוספת והוריתי על קבלת תסקיר משלים.

9. לאחר דחיית מועד שנבעה ממצב ביטחוני, התקבל **תסקיר שלישי** (מיום 9.1.24). מתסקיר זה עלה בין היתר כי הנאשם התמיד בטיפול (שיחות פרטניות) במרכז לשלום המשפחה עד לאוקטובר 2023 וכי בינואר 2024 החל להשתתף בקבוצה טיפולית במסגרת המרכז. בד בבד אישר כי הוא ממשיך לצרוך קנאביס, לדבריו בשל מצבו הרפואי וכי החל בהליך להגשת זכאות לקבלת היתר רפואי. דבריו אלה לא נתמכו באישור כלשהו. בדיקות העלו כי הנאשם אכן צורך קנאביס. באחת מן הבדיקות נמצאו גם שרידי קוקאין (אוגוסט 2023). בהמשך חדל הנאשם מלהתייב לבדיקות. במצב דברים זה, בו מחד האפיק הטיפולי בתחום המשפחה עודנו ראשוני אך ניכר כי הנאשם מעוניין בו, ומנגד הנאשם ממשיך להתכחש להתמכרותו לסמים, עתר שירות המבחן לדחייה נוספת לשם מעקב.

10. בדיון מיום 16.1.24 עתר הסניגור לקבל את המלצת שירות המבחן לדחיית מועד, בציינו כי הנאשם מצוי ב"הליכים" לקבלת היתר רפואי לצריכת קנאביס. הנאשם הביע בפני צער ושב והתחייב גם הפעם כי לא יצרוך סמים. לאור האמור מצאתי - לא בלי היסוס - פעם נוספת לילך לקראת הנאשם והדיון נדחה לשם קבלת תסקיר נוסף. לאחר האמור התקבל **תסקיר רביעי** (מיום 4.4.24). מתסקיר זה עלה, בין היתר, כי במהלך החודשים ינואר ועד מרץ 2024 נמנע הנאשם מלבצע בדיקות שתן לאיתור סמים. עוד עלה כי הנאשם הגיע רק לחמישה מתוך 10 מפגשים בקבוצה הטיפולית. גם הפעם, כמו גם עובר להגשת התסקירים הקודמים, לא עלה בידי השירות ליצור קשר עם המתלוננת. משיחה עדכנית שקיים עם הנאשם התרשם שירות המבחן כי הלה מונע ממוטיבציה חיצונית בלבד. לאור העדר תובנה ביחס לבעיית הסמים וזאת על אף הזדמנויות רבות שניתנו לו, השירות התרשם מסיכון להישנות ביצוע עבירות. בהתאם נמנע הוא מהמלצה טיפולית-שיקומית והמליץ על ענישה קונקרטיית.
11. בדיון מיום 9.4.24 עתר הסניגור לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, וזאת בהסכמה המאשימה ותוך הבהרתה כי עמדתה היא להשתתף מאסר ממשי. נעתרתי לבקשה זו תוך הדגשה כי אין בכך כדי ללמד באשר להחלטה הסופית בעניינו של הנאשם. בחוות דעת מיום 22.5.24 קבע הממונה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, ללא מגבלות. עוד עלה כי הנאשם שלל בפני הממונה כל שימוש בסמים וממילא לא צוינה בחוות הדעת כל התייחסות לבעיה רפואית ולבקשה למתן היתר לצריכת קנאביס.
12. בדיון מיום 4.6.24 עתר הנאשם לקבלת תסקיר משלים, וזאת בהסכמת המאשימה. המתלוננת התייצבה לדיון זה. לאור הסכמת המאשימה למבוקש, ועל אף קורות ההליך עד לשלב זה, נעתרתי למבוקש.
13. מן **התסקיר החמישי** (מיום 15.9.24) עלה כי התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם נוטל אחריות פורמאלית בלבד על התנהלותו אך הוא מרבה להשליכה על גורמים חיצוניים לו. בני הזוג הופנו לבדיקת התאמה לטיפול זוגי במרכז. הנאשם טען כי הוא פנה במרץ 2023 לרופאת משפחה לשם קבלת היתר לקנאביס, אך לא הציג אסמכתא לכך. עוד טען כי הוא בחר להשהות תהליך זה לאחר שנדרש לחוות דעת רפואיות וכי הוא בחר להפסיק את השימוש בסמים באופן עצמאי. על אף האמור, בדיקות סמים שבועיות שביצע ביולי-אוגוסט 2024 הצביעו כולן על שימוש בקנאביס.
14. עוד עלה מן התסקיר כי באפריל 2024 חדל הנאשם מלהגיע למפגשים במרכז לשלום המשפחה והטיפול בו הופסק בהתאם. בהמשך ביקש לשוב לטיפול אך בפגישה שנערכה עם בני הזוג הובהר כי הדבר אינו אפשרי לאור המשך צריכת הסמים ע"י הנאשם. גם בתסקיר זה שב השירות וציין כי לא עלה בידו ליצור קשר עם המתלוננת. שירות המבחן ציין כי בצד העדר עבר פלילי, שמירה על תפקוד תקין ועוד, הנאשם מצמצם מבעיית הסמים, נמנע מטיפול על אף הזדמנויות חוזרות שניתנו לו ומתנהל בחוסר כנות למול גורמי הטיפול ושירות המבחן גם יחד. ניכר כי הנאשם נעדר תובנה באשר לבעייתיות במצבו, מונע ממוטיבציה חיצונית לשם קידום מצבו המשפטי ובהתאם ממשיכה להתקיים רמת סיכון במצבו להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

15. ביום 17.9.24 נשמעו טיעונים לעונש. בפתח הדיון ביקשה המתלוננת לומר את דברה. **לדברי המתלוננת**, הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומאז ועד היום יחסי השניים תקינים. הנאשם צורק קנאביס בשל מצבו הרפואי בלבד והליך קבלת ההיתר הרפואי מתארך מעבר למצופה. בקשת המתלוננת היא כי הנאשם לא ישלח למאסר ממשי וכי בית המשפט יסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות.

16. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעונה על חומרת מעשיו של הנאשם בהדגישה את הרקע לביצועם, כמו גם כי הנאשם תקף את המתלוננת ב"מקום רגיש" וכי פעמיים נדרשה מעורבות האם על מנת להפסיק את האלימות נגד ביתה. לשיטת המאשימה בהעדר שיקולי שיקום המגמה היא להחמיר בענישה. מן הדין לקבוע בנסיבות מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשים. הנאשם אמנם נעדר הרשעות קודמות אך הוא נמנע מלמצות פן טיפולי על אף רצף הזדמנויות שניתנו לו.. המאשימה הפניתה לאמור בתסקירים ולרבות באשר לאמור בהם לעניין צריכת הסמים. לא בכדי שירות המבחן המליץ פוזיטיבית על השתת ענישה קונקרטי. בנסיבות אלה ועל אף עמדת המתלוננת, הסיכון הנובע מן הנאשם עודנו קיים, שכן הוא לא עבר טיפול משמעותי. לאור האמור ולאור פסיקה אליה הפניתה, עתרה המאשימה להשתת מאסר בן 15 חודשים, מאסר מותנה וקנס.

17. **ב"כ הנאשם**, מנגד, ציין כי העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מצויות במדרג גבוה של חומרה. מבלי להקל ראש כדבריו, העבירות מושא האישום הראשון בוצעו אגב אלימות הדדית ועניינו של האישום השני בבעיטה אחת בלבד. מבט כולל מלמד על היעדרו של יחס "שובינסטי" של הנאשם כלפי המתלוננת, והעדר אלימות כלכלית, איומים או הרחקת המתלוננת ממשפחתה. יש להקל בדינו של הנאשם בהינתן כי עסקינן באירועים ישנים ובהינתן כי לא נפתחו תיקים נוספים. הנאשם עובד כיום כשכיר בתחום האלומיניום. מן התסקירים עולה כי הנאשם נטל אחריות ואף התחיל בטיפול. הטיפול הופסק רק בשל השימוש בקנאביס, הנובע בתורו בשל מצוקה רפואית, ולא בשל מאפייניו של הנאשם. בית המשפט יכול היה להתרשם מן המתלוננת כאישה העומדת על שלה, שלא תהסס להתלונן במשטרה במקרה הצורך.

18. לשיטת הסניגור יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מס' חודשי עבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל. הפסיקה שהציגה המאשימה מחמירה ואינה תואמת לנסיבות. פסיקה אותה איזכר מלמדת כי אין להשית בנסיבות מאסר בפועל, שממילא לא ייטיב עם הנאשם או עם הציבור. נימוק נוסף בעטיו ראוי שלא להשית מאסר בפועל הוא הצפיפות הרבה במתקני הכליאה בעת הזו לאור המצב הביטחוני וזאת בניגוד לקביעות בג"ץ 1892/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' שר הפנים ואח' (13.6.17) בעניין שטח המחיה. מטעם זה לדבריו תוקן החוק באופן המאפשר שחרור אסירים בדרך של "מנהלי כפול". עוד הפנה לדו"ח הוועדה לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים בראשות כב' השופטת (לשעבר) דורנר. לאור האמור יש להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות, בתחתית המתחם.

19. **הנאשם** ציין כי הוא אדם העובד בשגרה למחייתו. עישון הסמים נעשה לדבריו בביתו בלבד בתום יום העבודה וזאת של מצבו הרפואי. עוד ציין כי הוא אב לילד כבן 5 שנים וכי הוא מבקש לעבוד

כעצמאי.

דין וגזירת הדין

20. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. עסקינן ב"אירוע אחד" וזאת לאחר מבחני הפסיקה [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)]. אף לא נטען אחרת ע"י בעלי הדין.

21. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם שלווה נפשה.

22. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה סתם- בן זוג מלמדת ככלל על מנעד ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל. עת עסקינן בעבירה תקיפה הגורמת חבלה- בן זוג, מנעד הענישה נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל. עם זאת, לא אחת הושתו עונשי של"צ ומאסר מותנה, בנסיבות בהן הנאשם עבר הליך שיקומי.

במקרים רבים, כפי המקרה דנן, עניינם של פסקי הדין בשילוב שבין עבירות התקיפה "סתם" ולבין תקיפות הגורמות חבלה.

להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות שעניינן בתקיפות הנ"ל ו/או בשילובן יחד.

מקרים בהם הושתו מאסרים בפועל:

א. רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.3.20): המבקש, בעל עבר פלילי ישן באלימות, הורשע על פי הודאתו ב**שלשה** אישומים, מושא מועדים שונים, שעניינם דחיפת כסא לעבר רעייתו והכאתה מכת אגרוף בפניה, הצמדת סכין לגופה ואיום לרוצחה; הכאתה מכות אגרוף בידה וגרם שטף דם; וכן בכך שבעט ברגלה מספר פעמים וגרם לה לשטף דם. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש **12** חודשי מאסר בצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה על אף מצבו הרפואי, לאחר שאובחן כסובל מדמנציה. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה אף היא.

ב. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.20): המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שב**שתי** הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד ניסה להכותה אך שכן מנע זאת ממנו. במקרה האחר תקף אותה בביתה וגרם לה לחבלות בפניה ושפתייה, אשר גרמו לדימום ולצורך בטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש מאסר בן **10** חודשים, בצד ענישה

נלווית. ערעור המבקש על הרשעתו ועונשו גם יחד נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ג. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.5.16): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שאגב וויכוח דחף את רעייתו לעבר מיטה, משך בשערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית המשפט נתן דעתו לכך כי המתלוננת סבלה ממסכת ארוכה של אלימות אשר כללה מספר שלבים שכל אחד מהם מהווה מעשה תקיפה עצמאי. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. הושת בין היתר מאסר בן 6 חודשים לריצוי בפועל. ערעור המבקש נדחה, לאחר שבית המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר שלא ניתן בבית משפט השלום. הבקשה למתן רשות ערעור נדחתה.

ד. רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.21): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שלאחר שחשד כי זוגתו בוגדת בו, בשובה מחתונה אליה יצאה ב"אישורו", היכה אותה בידו בעינה וגרם לה לאדמומיות ונפיחות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. על המבקש הושתו מאסר בפועל בן 6 חודשים; הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסה"כ נדון המבקש ל- 12 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית. ערעורו נדחה, תוך שערכאת הערעור ציינה כי חסד עשה בית משפט השלום עם המבקש, בכך שלא החמיר עימו בענישה, בשים לב לעברו הפלילי. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה.

עוד ראו באופן בלתי ממצה ענישה דומה בדמות מאסרים בפועל, ברע"פ 643/24 **רומן חודוס נ' מדינת ישראל** (29.1.24); עפ"ג (מח' מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (12.12.21).

מקרים בהם הושתו מאסרים לריצוי בעבודות שירות:

ה. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16): המבקש הורשע על פי הודייתו בכך שדחף את רעייתו ולאחר שנפלה ארצה בעט בה (- ללא גרם חבלה). נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל. הושת בין היתר מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בשל אי מיצוי הליך שיקומי על רקע בעיית אלכוהול. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ו. עפ"ג (מרכז) 15633-08-22 **גרינ' נ' מדינת ישראל** (21.11.22): המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודייתו בכך שבעודו בגילופין סטר בחוזקה על לחיה של זוגתו וסמוך לאחר מכן שב וסטר לה פעם נוספת. כתוצאה מכך ניגר דם מאפה. משהגיע למקום עובר אורח במטרה להפריד בין השניים, סטר הנאשם על לחיו והחל לרדוף אחריו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מס' חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר. המערער נדון לריצוי מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערכאת הערעור מצאה להקל עימו בשל נסיבות משפחתיות- כלכליות כך שמשך המאסר בעבודות שירות הופחת כדי 4 חודשים. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

ז. ע"פ (מח' חי') 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.11): המערער, נעדר

עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של בת זוגו וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף את בנו והפילו. המערער נדון ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי. ערכאת הערעור התערבה ברכיב המאסר המותנה שהושת, בלבד.

23. נסיבות ביצוע העבירה - עסקין ב"אירוע אחד", אשר כלל ביצוע מספר עבירות תקיפה כלפי המתלוננת, משך כשנה לערך. נסיבות ביצוע העבירות מגלמות חומרה אשר מצאה את ביטויה במישורים אלה:

עניינו של האישום הראשון באירוע "מתגלגל" אשר כלל מספר אקטים של אלימות כלפי המתלוננת. הרקע לכך הוא חשדו של הנאשם כי המתלוננת הייתה מצויה בקשר עם אחרים. האלימות כללה סטירה, סיבוב היד, אחיזה בגרונה של המתלוננת, דחיפתה לעבר מיטה וחניקתה, והיא הופסקה רק בעקבות התערבות אם המתלוננת. השלכת הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת מן החלון מעידה אף היא על יחסו הכוחני כלפיה, וכך גם דחיפתה לאחר מכן. עניינו של האישום השני בבעיטה לבטנה של המתלוננת, אשר גרמה לשטף דם. עניינו של האישום השלישי באחיזת הנאשם בשתי ידיו בגרון המתלוננת, וגם כאן הופסק האירוע עקב התערבות האם.

כלל העבירות בוצעו במקום בו אמורה המתלוננת לחוש מוגנת מכל- בביתה.

העולה מן המקובץ הוא כי הנאשם נטל חירות לעצמו להכות את המתלוננת מספר פעמים, תוך ניצול כוחו הפיזי ביחס אליה. אין מדובר באלימות המצויה ברף תחתון, כי אם ברף בינוני של חומרה. כך הדבר הן בשל הישנות מקרי האלימות והן בשל מאפייניה.

24. בהינתן האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

25. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לקולה שקלתי היעדרו של עבר פלילי; הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והיחסון בזמן השיפוטי; העדרם של תיקים נוספים; עמדת המתלוננת, המבקשת להקל בדינו וכן תנאיו הצפויים של המאסר ככל ויושת.

בד בבד, לא מצאתי לייחס משקל רב לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. הטעם לכך הוא כי הנאשם הודה במיוחס לו עוד בינואר 2022, קרי כשנה לאחר הגשת כתב האישום. מאז ועד היום התארך ההליך לשווא, הלכה ולמעשה בשל הזדמנויות חוזרות שניתנו לנאשם למצות הליך טיפולי, ללא הועיל, כמבואר להלן.

לחומרה שקלתי קיומו של סיכון שהיה ונותר להישנות ביצוע עבירות, בהעדר הליך טיפולי.

26. לא אכביר מילים באשר לצורך להילחם בנגע עבירות האלימות כלפי נשים ולהבטיח כי שלומן, ביטחונן ורווחתן לא יהיו למרמס, כפי שצוין פעמים רבות מספור בפסיקה.

עסקינן בנסיבות בשלשה אישומים אשר לאור הפסיקה שהוצגה לעיל די בכל אחד מהם ומקל וחמר בהצטרבם, לשם השתת מאסר בפועל. מנקודת מוצא עקרונית זו יש לבחון האם קיימים טעמים המצדיקים השתת ענישה מקילה יותר, ולו בדרך של ריצוי מאסר בעבודות שירות. טעם ממשי לכך שהוכר בפסיקה הוא קיומו של הליך טיפולי מוצלח.

27. כעולה מקורות ההליך, בית משפט זה גילה כלפי הנאשם סבלנות רבה, בדרך של מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות למיצוי אפיק טיפולי. הטעם לכך היה הרצון לסייע ככל הניתן לריפוי התא המשפחתי, בהינתן כי עסקינן בבני זוג החיים יחד, ומבקשים להמשיך ולעשות כן. בנסיבות אלה אינטרס השמירה על התא המשפחתי ושיקומו גובר על אינטרס מיצוי הדין עם הנאשם, אך זאת בכפוף לכך כי האחרון אכן ביצע כברת דרך טיפולית ונמצא ראוי להקלה בדין.

28. למרבה הצער, על אף שבמידה רבה המפתח לבית האסורים "הופקד" בידי הנאשם, הוא לא היטיב לעשות בו שימוש. לא ניתן לפקוד לזכות הנאשם הליך שיקומי מוצלח- היפוכו של דבר הוא הנכון.

29. כמתואר לעיל, משך כשנה ומחצה הוגשו בעניינו של הנאשם לא פחות מחמישה (!) תסקירים. פעם אחר פעם סירב הנאשם לטיפול בתחום הסמים- ויתרה מכך, אף "הגדיל" וצרך **קוקאין**. פעם אחר פעם התחייב בפני בית המשפט ובפני שירות המבחן כי יחדל מצריכת סמים, בלא סיוע טיפולי, ולא עשה כן. באופן עקבי נמנע הנאשם מלבצע בדיקות סמים, וכשאלה בוצעו תוצאתם העידה על שימוש בסם.

30. הנאשם שב וטען הן בעצמו והן באמצעות בא כוחו כי הוא פועל לשם קבלת היתר רפואי לצריכת קנאביס. כך טען גם בפני שירות המבחן וכך טענה גם זוגתו. על אף האמור, מעולם לא הוצגה כל ראיה לתמוך בטיעון זה. בהעדר תימוכין לאמור, על רקע צריכת סמים מתמשכת ולרבות קוקאין במקביל לניהול ההליך, אני מוצא לדחות את טיעון הנאשם לפיו המניע לצריכת הקנאביס נעוץ במצבו הרפואי הנטען.

בד בבד מובהר כי אף לו הנחתי כי המניע אכן נעוץ במצבו הרפואי, לא היה בכך כדי לסייע רבות לנאשם, שכן המכריע לענייננו הוא עצם סירובו המתמשך לטיפול.

31. הנאשם היה מודע היטב לזיקה שבין העדר טיפול בתחום הסמים להעדר יכולתו להשתלב בהצלחה בטיפול בתחום האלימות, אך גם בכך לא היה כדי להביאו לשנות מדרכו. הליך הטיפול באלימות אף הוא לא צלח, עקב הירתמות חלקית ומוטיבציה חיצונית בלבד לקיימו. למרבה

ההפתעה הייתה זו המאשימה אשר בהגינותה הסכימה על אף האמור בארבעה תסקירים, כי יוגש תסקיר חמישי, אשר גם בו לא היה כדי לשנות מתמונת המצב.

32. ב"כ הנאשם טען כאמור כי יש לזקוף לקולה היעדרו של יחס "שוביניסטי" כלפי המתלוננת, והעדר אלימות כלכלית וכיוצ"ב מרעין בישין. לשון אחר- הנאשם "רק" תקף את המתלוננת, מבלי להרחיקה ממשפחתה, לאיים עליה ועוד. עוד טען כי הטיפול בתחום האלימות הופסק "רק" בשל השימוש בקנאביס, הנובע ממצוקה רפואית. דין טיעוני "רק" (או שמא סרק) אלה להידחות. לבד מביצוע העבירות, המכריע לענייננו הוא עצם קיומו של סיכון כלפי המתלוננת, שלא אוין.

33. עוד טען הסניגור כי המתלוננת נחזית כאישה אסרטיבית ה"יודעת" לעמוד על משמר זכויותיה. אין בכך כדי להצדיק הקלה עם הנאשם. עתירת המתלוננת להקלה בדינו של הנאשם מובנת בפן האנושי. התרשמתי, כמו גם שירות המבחן, כי רצונה לגונן על הנאשם. עם זאת אין בכך כדי לאיין את המסוכנות העולה ממנו כלפיה.

34. בהעדר הליך טיפולי מוצלח, הפנמה ואיון המסוכנות, אין הצדקה להסתפק בענישה שטיבה מאסר לריצוי בעבודות שירות. משכך אין מנוס מהשתת מאסר ממשי. עם זאת, משכו יהא קצר באופן יחסי לאור כלל הנימוקים שפורטו לעיל לקולה, והוא ימוקם בשליש התחתון של המתחם. קיימת הצדקה להשתת מאסר מותנה בנוסף. בד בבד, לאור עונש המאסר שיושת להלן, לא מצאתי הצדקה להשית קנס כספי שכן יהא בכך כדי להקשות על כלכלת התא המשפחתי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו שמיום 22.1.21 ועד 25.1.21. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 27.10.24 בשעה 9:00, בכלא רמלה, כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על העבירה תקיפה הגורמת חבלה- בן זוג.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על העבירה תקיפה סתם- בן זוג.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ה, 15 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

